

ثبت نوروز، همراه با صلح و امید

نوروز؛ جشنی ماندگار و هدیه ای به جا مانده از نیاکان برای آیندگان؛ یکی از کهن ترین جشن های دوران باستان که ریشه در عمق فرهنگ این مرز و بوم دارد. سنتی که با انواع آداب خود (امید و شادمانی) و (صلح و دوستی) را برای ابناء بشر به ارمغان می آورد.

نوروز؛ جشنی ماندگار و هدیه ای به جا مانده از نیاکان برای آیندگان؛ یکی از کهن ترین جشن های دوران باستان که ریشه در عمق فرهنگ این مرز و بوم دارد. سنتی که با انواع آداب خود 'امید و شادمانی' و 'صلح و دوستی' را برای ابناء بشر به ارمغان می آورد.

نوروز آیینی است که همراه برای ساکنین پارس در ادوار مختلف محترم بود و همین جایگاه موجب دوام آن شد.

با مرور تاریخ پی به ارزش والای این عید باستانی خواهیم برد، زیرا با گذشت قرن ها و انتقال قدرت بین اقوام مختلف ساکن در این سرزمین؛ این سنت کماکان برای هر ایرانی از اهمیت خاصی برخوردار بوده است. تا جایی که این رسم دیرینه در سایر نقاط جهان از جمله در آسیا، شبه قاره هند، آسیای مرکزی، خاورمیانه، قفقاز، بالکان، حوزه دریای سیاه و بسیاری از نقاط دیگر جهان نیز گرامی داشته می شود.

هرسال با نو شدن فصل در اول فروردین ماه، همگان خود را برای استقبال نوروز و بهار مهیا می سازند. از آنجایی که ریشه مناسبت های ملی هر کشوری را در آداب و سنن گذشتگان می توان یافت؛ توجه به آن، غنا بخشیدن به فرهنگ و تمدنهایی است که سینه به سینه تاکنون به نسل های آینده انتقال یافته است و همواره ادامه دارد.

اگر چه خاستگاه نوروز در ایران باستان می باشد اما هنوز مردم مناطق مختلف فلات ایران، نوروز را جشن می گیرند و در برخی از کشورها تعطیل رسمی است.

بنا به اهمیت موضوع؛ پیشنهادی جمعی از سوی کشورهای مختلف که نوروز را آیین سنتی خود می دانند، به مجمع عمومی سازمان مبنی بر توجه به این عید باستانی ارائه شد.

با توجه به چنین پیشنهادی، چهارم اسفند 1388 مجمع عمومی سازمان ملل در نشست 23 فوریه 2010 خود؛ قطعنامه 'روز جهانی نوروز' را در چارچوب ماده 49، دستور کار خود قرار داد و آن را تحت عنوان 'فرهنگ صلح' به تصویب رساند و اینگونه نوروز در تقویم رسمی سازمان ملل متحد ثبت شد.

در متن مصوب مجمع عمومی سازمان ملل، جشن نوروز با ریشه ایرانی دارای قدمتی بیش از سه هزار سال توصیف شده است که جمعیتی بیش از 300 میلیون نفر آن را جشن می گیرند.

این رویداد به این دلیل، بسیار مهم تلقی می شود که برای نخستین بار در تاریخ این سازمان بین المللی، نوروز ایرانی مطرح و در تقویم جهانی به ثبت رسید و عاملی شد تا هر سال روز 21 مارس به عنوان يك مناسبت بین المللی با ریشه ایرانی به طور رسمی مورد توجه جهانی قرار گیرد.

اگر چه نوروز پیش از این نیز در هشتم مهر 1388 به عنوان 'میراث غیر ملموس جهانی' توسط سازمان علمی و فرهنگی سازمان ملل متحد به ثبت جهانی رسیده بود؛ اما تصویب قطعنامه ای با عنوان 'روز بین المللی نوروز' برای نخستین بار؛ در مجمع عمومی سازمان ملل متحد با حضور نمایندگان همه کشورهای جهان نشان از اهمیت و جایگاه ویژه این رویداد ملی و فرهنگی ایرانی دارد.

در بندهای نخستین این قطعنامه، ضمن تاکید بر شناسایی اول فروردین برابر با 21 مارس به عنوان 'روز بین المللی نوروز'، از کشورهایی که برای حفظ و توسعه فرهنگ و سنت های نوروزی تلاش می کنند استقبال شده است.

قابل توجه است که قطعنامه نوروز که به ابتکار نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل متحد و با همکاری مشترک کشورهای جمهوری آذربایجان، افغانستان، تاجیکستان، ترکیه، ترکمنستان، قزاقستان و قرقیزستان آماده و به مجمع عمومی سازمان ملل ارائه

شده بود، با حمایت عمومی کشورهای عضو سازمان ملل مواجه و به اتفاق آراء به تصویب رسید.

لازم به یادآوری است که سه کشور هند، آلبانی و مقدونیه نیز در روز رای گیری به کشورهای تهیه کننده این قطعنامه پیوستند.

این قطعنامه دربرگیرنده 17 بند مقدماتی و 5 بند اجرایی است. که 'شناسایی اول فروردین ماه (21 مارس) به عنوان روز بین المللی نوروز'، 'استقبال از تلاش های کشورهای شورهای که نوروز را گرامی می دارند در جهت حفظ و توسعه فرهنگ و سنت های نوروزی'، 'تشویق سایر کشورها به آگاه سازی در مورد نوروز و سازماندهی مراسمی در بزرگداشت نوروز به طریق مقتضی'، 'درخواست از کشورهای که نوروز را گرامی می دارند برای پژوهش پیرامون تاریخ و سنت های نوروزی با هدف انتشار آگاهی در مورد میراث نوروز در میان جامعه بین المللی' و سرانجام 'دعوت از کشورهای علاقه مند، نظام ملل متحد، کارگزاری های تخصصی ملل متحد بویژه یونسکو، صندوق ها و برنامه های ملل متحد، سازمان های بین المللی و منطقه ای و سازمان های غیر دولتی برای شرکت در مراسم نوروزی' از جمله بندهای اجرایی قطعنامه مذکور محسوب می شود.

پس از ثبت روز جهانی نوروز؛ هفتم فروردین 1389 نخستین دوره 'جشن جهانی نوروز' در تهران برگزار و شهر تهران به عنوان 'دبیر خانه نوروز' شناخته شد.

با ثبت این مناسبت ملی و فرهنگی، ایرانیان سراسر گیتی به داشتن چنین فرهنگ ماندگاری برخورد می بالند و این بالندگی می بایست زمینه ای شود برای فرزندان این مرز و بوم که همواره برای معرفی آداب و سنن ایرانی به جهانیان کوشش خود را به کار گیرند تا با احیاء تمدن غنی ایرانی اسلامی دیگر بار جایگاه والای این سرزمین پاک برای بشر امروز آشکار شود.